

Štjerc" izhaja vsaki petik, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne šte. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje šte. 3.

Slava Tobi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 16.

V Ptuj v nedeljo dne 18. aprila 1909.

X. letnik.

Deželnozborski volilci pozor!

Napredna „Stajercova“ stranka je sklenila, da se udeležiti tudi letošnjih deželnozborskih volitev. Kakor znano, se vsilijo te volitve tekom meseca maja. Mi se bomo udeležili le volitev v skupinah kmetov. In sicer bomo postavili svoje kandidate v treh okrajih. Napredni kmetijski kandidati bodo torej postavljeni v sledečih treh volilnih okrajih: 1. V volilnem okraju, ki ga tvorijo sodnijski okraji (brez mest in trgov) Maribor, sv. Lenart, Ljutomer in zgornja Radgona. Ta okraj ima izvoliti dva poslance. 2. V volilnem okraju, ki ga tvorita sodnijska okraja Ptuj in Ormuž (torej vse kar je v ptujškem in ormužkem okraju.) Tudi ta okraj ima izvoliti dva poslance. 3. V volilnem okraju, ki ga tvorita sodnijska okraja Konjice in Slovenska Bistrica (brez trgov). Ta volilni okraj ima izvoliti enega poslanca. V teh treh volilnih okrajih bomo torej postavili svoje kmetijske kandidate. Kmet za kmeta, to je tudi v tej volilni borbi naše geslo. Naše kandidate naznanili bomo v prihodnji številki „Stajerca“. Za danes naj podamo svojim zaupnikom in prijateljem le sledeča navodila: 1. Kdo je v kmetijski kuriji volilec? Volilec v kmetijski kuriji je vsak samostojni moški občan, ki je na dan razpisa volitve 24. leto dokončal, ki je nadalje avstrijski državljan, ki plačuje najmanj 10 kron letnega direktnega davka ali pa 20 kron osebno-dohodninskega davka in ki vsled sodbe kazenske sodnice ni izključen od volilne pravice. 2. Kaj so volilni imeniki? Volilni imeniki (volilne liste ali Wählerliste) so seznamki vseh volilcev dotične občine. V teh listah mora biti vsakdo vpisan, kdor hoče ali sme voliti. Da se vse napake odstrani, so te liste pri vsaki občini do 17. aprila t. l. izložene. Vsak volilec ima pravico, da v to listo pogleda, je-li vpisan ali ne. Ako ni vpisan, mora takoj od občinskega predstojnika zahtevati, da se ga vpiše. Naši zaupniki naj torej takoj vpogledajo v te liste. Ako kakšni naprednjaki ni vpisan, naj takoj zahtevajo, da se ga vpiše. Ako je vpisan kakšni nasprotnik, ki nima pravice, da bi volil, naj takoj zaupniki zahtevajo, da se ga črta. To se imenuje „reklamirati“ in to je velike važnosti. Zaupniki, ne pozabite tega! Za danes opozarjamo svoje volilce na te določbe. Prosimo prijatelje, da naj si pregledajo volilne liste, kajti nasprotniki sleparijo na vse pretege. Kmetje! Kandidatov bode letos kar mrgolelo. Poleg naših naprednih kmetov bode nastopili bodejo s svojimi kandidati pristaši hofratov (Plojevci), pristaši prvaških dohtarjev („narodna stranka“), pristaši politikujočih duhovnikov („kmetška zveza“) in morda tudi socialni demokrati. Boj bode torej velikanski in vsled tega upamo, da bode ljudstvo, zdravo misleče, pametno ljudstvo napredno volilo. Čas, skrajni čas bi bil, da bi se ljudstvo otrslo jarma izsesalcev in veleizdajalcev in da bi

poslalo v deželni zbor edino ljudi, ki mislijo in čutijo s kmetom, ki vedo, kje kmeta čevlji žuli, ki so za naše geslo: **Kmet s kmetom!** Volilci! Dolgo ste trpeli tlako, pomagajte si in nastopite!

Politični pregled.

Klerikanci so — kakor je to menda že vsakomur znano — vesoljna struja, ki ne pozna nobenega družega cilja nego vladanje. Zato je laž, ako trdijo klerikanci, da se zavzemajo za vero, za narodnost, za enakopravnost, za resnico in ednako. Vero izrabljajo klerikanci v politične namene. Narodnosti ne poznajo, ker so klerikanci vseh narodov ena in ista armada. Ednakopravnost ne poznajo klerikanci le tedaj, ako se jim vse pokori. In resnico so klerikanci že danes križali. Zakaj povemo to? Zato, ker so se nemški klerikanci na Štajerskem sprli. Raztrgali so zveze in nakrat si stojita dva klerikalna tabora na nemškem Štajerskem nasproti. Boj, — hmh. Mi mislimo, da ena vrsta drugi ne bode očesa izkljula. Ali zanimivo je pa le, da si klerikanci sami nasprotujejo. Bog že ve, kje seje razdor...

Odpust rezervistov. Ministerstvo je odredilo, da se pričnjen z odpustom rezervistov v Bozniji, Hercegovini in Dalmaciji se nahajajočih vojakov.

Na Turškem so pričeli zopet veliki notranji boji. Gre se za boj Mladoturkov in turških klerikalcev. Vojaki so se deloma uprli. Več ministrov je bilo umorjenih. (Zaradi pomanjkanja prestora ne moremo natančneje poročati.)

Somišljeniki!

Novo četrletje je prišlo in obračamo se tedaj zopet z vabilom na naročbo do vseh prijateljev in somišljenikov. Naš „Stajerc“ izhaja danes že deseto leto.

Z malimi, skromnimi sredstvi smo pričeli, kakor berač je zagledal naš list luč sveta. In kolikokrat, s kako skelečo škodoželjnostjo so mu napovedali prvaški in nazadnjaški nasprotniki smrt, kateremu se je smrt napovedala. In hvala Bogu, našemu prepotrebemu „Stajercu“ gre dobro. Nasprotno pa je poginilo že več kot deset listov, katere so prvači edino v ta namen uresničili, da bi „Stajerca“ ubili.

Ni gremo naprej, pa naj delajo nasprotniki karkoli hočejo. Po Štajerskem in po Koroškem se je razvil naš list tako močno, da je danes najbolj razširjeni list v slovenskih pokrajinah. Tako visokega števila odjemalcev nima noben slovenski list, kakor „Stajerc“. Ali lahko trdimo, da tudi noben slovenski list čitateljem ne nudi toliko in ni tako po ceni kakor „Stajerc“. Naš list ima danes okroglo 15 tisoč odjemalcev, čita ga pa najmanje trikrat toliko oseb, torej gotovo 45 tisoč ljudi.

Kateri v slovenskem jeziku pisani list zmore to o sebi reči? Nobeden! In zakaj se razvija „Stajerc“ tako lepo, v kljub temu, da ima največ nasprotnikov in da se meče nanj od nasprotnikov največ blata? Edino zato ker je „Stajerc“ vedno in povsod kmetijski, obrtniški list.

Skozi deset let je stal naš list vedno in povsod nevstrašno na stališču, da je narodno sovražstvo velikanska nesreča, da je narodna gonja prvaški gospodi edino sredstvo v borbi za nje dobiček. In tekom deset let smo vedno naglašali stališče: **sporazumno delo z Nemci.**

Na tem programu smo dosegli svoje uspehe in smo tudi nasprotnikom dokazali, da je slovensko ljudstvo po Štajerskem in Koroškem Nemcem prijazno, da hoče sporazumno z nemškimi sosedi delovati, da mu je edino za gospodarsko delo in za nič drugega. To in nič drugega so tista tajnostna sredstva, s katerimi smo doslej dosegli svoje uspehe. In zato tudi v naprej ne bomo spremenili svojega stališča. Nasprotno, — **ednaki ostanemo**, pa naj pride karkoli hoče. Boriti se hočemo i zanaprej v prvi vrsti proti farizejstvu.

Laži in odiranja in osleparjenja našega kmetkega in obrtniškega ljudstva mora biti konec. Borili se bomo toliko časa, da bode ljudstvo samo poglalo svoje krvoločne izkoriščevalce k vragu. In borili se bomo zato, da napreduje gospodarstvo, da ne bode naša deca tako revna kakor mi, da ne bode treba našim potomcem posestvo na boben dajati in se v Ameriko izseljevati. Kdor je izkoriščevalec, temu bomo iztrgali krinko raz obraza, pa naj si bode potem tega ali onega stanu.

Pravica za vse, to je in ostane naše geslo. Zato bode pa tudi vsakdo, ki pravico ljubi, na naši strani. Ob novem četrletju kličemo in zbiramo torej zopet svoje prijatelje. In mi naprednjaki, nevstrašljivi in vedno ednaki, pravimo: „Stajerc“, edini kmetijski in obrtniški napredni list mora biti v vsaki hiši.

Sram naj bode naprednega moža, ki se boji teh par kronic ali pa ki se pusti od koga komandirati, da ne bi jemal našega lista.

Naročajte „Stajerca“, razširjajte, priporočajte ga, zahtevajte ga v vseh gostilnah.

Čimveč naročnikov bode „Stajerc“ imel, čimbolj ga bode podpirali, temvečji bode.

„Stajerc“ košta za Avstrijo celo leto samo 3 krone; za Ogrsko košta (v kvurti) celo leto 4-50 kron; za Nemčijo košta celo leto 5 kron; za Ameriko celo leto 6 kron; za drugo inozemstvo pa razmerno.

Delujte vsi in ne bojite se, ne pustite se od nikogar prestrašiti ali nafariati, delujte, da se „Stajerc“ razširi, kajti tako bode mogoče, da bomo napredovali in si pomagali.

Ljudstvo za ljudstvo!

Dopisi.

Ribnica na Pohorju. (Zaradi pomanjkanja prostora zakasnjeno.) „Črna zemlja naj pogreze vsakega Nemca in nemčurja!“ Tako so krohotali naši inteligentni gospodi „Sokoli“ v noči dne 16. februarja t. l. pri sosedni hiši, ko smo pokopali eno blago in mirno gospodično. Toraj razsodite dragi bralci, ali ni vnebovpijoča nesramnost te podivjane pijane druhal, ki se po noči klati okoli z svojimi kva-kva-klici „Živijo Srbija“ in naravnost izjiva naprednjake h prepiru in pretepu?! Dragi domačini in naprednjaki, za-

pomnite si toraj njih geslo „svoji k svojim“, podpirajte toraj svoje domačine in naprednjake, ne pa podpirajte te privandrane „hetzmajstre“, katerim je ljubše vsak ovčji tat, kakor pa domačin ali poštenjak. Capito? Ja celo na vzorno pošteno priljubljeno in postrežljivo c. i. k. pošto v Ribnici so se že ti panslavisti spravili; jim bojdaj mi nekaj po volji; ja kaj pa si moraš misliti, dragi „Štajerc“, ker tvoji abonente rastejo tukaj na njih srčno žalost kakor gobe po dežju, napram vsej hujskariji in bedariji teh bratov revolverja. Zatoraj bi radi napravili c. k. pošto „zum serbischen Kronprinzen“, potem bi te dragi „Štajerc“ pač čisto gotovo pohrustali v goljažu. Ja celo poštni pečat jim ni po volji, ki se glasi „Reifnig“; je gotovo prekratka beseda za te visokoučene glave, ki si bi bojdaj še lahko zamerkale, ko bi se pečat glasil „Jurčkova Ribnica na Srbiji“. Ti zbesneli krokarji bi gotovo boljše učinili, ko bi ustanovili prepotrebno požarno brambo (freiwillige Feuerwehr) v ljudsko korist; pa tem pravdom in narodnjakom je za ljudski blagor ravno toliko, kakor Turku za svinjsko gnjat. Snujejo jo že sicer čez eno leto, pa seveda pod komando:

„Hop na strop, ta hiša naj zgori, ker nemčur notri tiči, mi hočemo branit le, kateri je pajdaš slavne Srbije.“
Da ne bote vohali za pisateljem, se vam bilježim: Jurčkov Ribničan pa ne z „rješejtom“ ampak z ovčjim plečejtom.

Rogatec. Po naključju sem dobil „Slov. Gospodarja“ v roke in sem najšel v njemu malo poročilo iz Rogatec. Nimam več navade še manj pa časa se z nepodpisanimi dopisniki po časnikah ravhati, svetujem torej tistim gospodom kateri imajo v zadnjem času čast čez Rogatec tako grozovita poročila pisati si namesto moje malenkostne osebe, katero drugo zbrati, katera ima za odgovor več časa, in časnikarski boj bode bolj zanimiv. Za danes si pa dovoljujem sledeče odgovoriti: 1. Jaz sploh nimam nikjer ne v Rogatec in ne kje drugje kake komande in isto tudi nikakor ne želim, edino moje javno delo je in ostane v kmetijski podružnici, isto moje delovanje pa sedaj še ne pristoji soditi cenj. g. dopisnikom „Slov. Gospodarja“. 2. Je pristop obrtne zadruge k nemškemu „Volksratu“ bil na dnevnem redu, kateri se je dostavil vsem članom s povabilom. 3. Je v Rogateškem okraju nemški Volksrat za slovenske kmete že več koristnega storil nego vsi cenjeni rogaški gospodi dopisniki slov. časopisov skupaj; da le en slučaj navedem je kmet. podružnica po prizadevanju tega tako zloglasnega „Volksrata“ dobila od poljedelskega ministerstva 1000 kron podpore za nakup travnih semen, le ta semena se bodo na belo nedeljo med 110 kmetov brezplačno razdelila. Na prošnjo podpisanega je nadalje takozvana „nemška“ v resnici „okrajna šparkska“ v Rogatec podružnica za nakup travniških bran 120 kron, okrajni odbor v isti namen 100 kron, kupile so se za ta denar 4 travniške brane in podelile za pol cene izključno slovenskim občinam in če še smem pristaviti dobro klerikalnim. 4. Smatram edino takrat navzočega g. učitelja za preresnega, da bi koval take dopise, moram si toraj le misliti da so bili drugi gospodje na delu, slišali so nekaj zvoniti, pa poznali niso zvon. 5. Nisem bil nikoli vnet za osebni boj v politiki in mislim mi to more celo moj nekdanji protikandidat g. Žurman, kateri me osebno pozna potrditi, še manj pa sem se jaz sam ali skoz mene naprošeno komur ponujal za kandidata in mi stojijo v tem oziru ugledne slovenske priče obeh nasprotnih taborov na razpolago, pač pa so me različni slovenski listi naravnost pozvali naj se spreobrnem in bom — zmagal. Ker pa nimam vzroka se spreobrniti, ker vem da sem na pravem potu in tudi nobene zmage ne želim, ostanem to, kar sem bil, v prvi vrsti štajerski agrarec, in kot tak pač ne bom stopil pred slovenskega kmeta in ga prosil naj me voli, to Vam jamčim! Pustimo toraj take šale, listi imajo sedaj za naše čečkarije tako malo prostora — bližajo se zopet volitve: V Rogatec na Veliki ponedelk 1909. Andrej Drogenig.

Rogatec. Dne 5. t. m. vršila se je v našem prijaznem trgu tako redka slavnost da jo mogče ta rod ne bode zopet doživel. Dva visokospoštovana gospoda sta za svoje brezštevilne zasluge sprejela cesarsko odliko v podobi zlatega križa z krono. Osebe teh odlikovancev so nam jako simpatične, njih značaj tako vrl in njih zasluge tako velike da ne vemo komu bi prednost dali, držimo se torej reda kojega se je posluževal naš spoštovani g. okrajni glavar pri častnem nagovoru ob priliki dekoriranja. Odlikovani g. župnik v Žetaleh je med vsemi duhovniki obširne naše škofije eden izmed malih tistih, ki se edino vere drži in se drži besed Kristusa ki pravi „Idite in učite vse narode“ in zopet pravi „Mir Vam bodi“ in zopet „Moje kraljestvo ni od tega sveta“. Gospod glavar je tudi te pohvalne besede opetovano posebno naglašal in želel da bi se taki pravi duhovniki posnemali. Mnogobrojne zasluge iztekel pa se je g. župnik še posebno kot dolgoletni član okrajnega šolskega sveta v Rogatec za kmetijstvo itd. Odlikovani gospod okrajni načelnik direktor Josef Simony, pa ima za okraj in za posamezne občine v okraju, tako velike zasluge, da jih niti treba ni še posebej naglašati, saj je skoraj v vsakem zastopu in društvo izborni delaven, posebno pa ima kmetijstvo v okraju v njem največjo uporo. Rodom Nemec, je slovenskemu kmetu, obrtniku in delavcu vseskozi vedno rad pripravljen pomagati. Sijajen je bil moment ko je vstopil g. glavar v telovadno dvorano tržke šole v koji so bili zbrani zastopniki vseh stanov, korporacij in uradov. Prisrčne besede g. glavarja niso ganile samo odlikovance ampak vse navzoče in enoglasno je zadonelo sivolasemu vladarju trikratni „Hoch“ v zahvalo za izkazano priznanje. Ob eni uri popoldan zbrala se je množica častnih gostov v Spornovi gostilni h banketu, pri katerem je odlikovani g. župnik v prav lepih besedah našemu svitlemu cesarju hvalo izrekel in nas pozval, da smo zopet zaklicali našemu milemu cesarju trikratni doneči „Hoch“. Različni govorniki so spregovorili prav lepe besede o obeh odlikovanih, o. g. glavarju in o drugih, odlikovanci pa so se zopet zahvalili; omenjeno naj le bo, da je eden govornikov naglašal da predstavita ta dva odlikovanca vsak za se in oba skup geslo našega cesarja „Viribus, unitis“ „z družinimi močmi“; splošno živo in glasno priznanje je kazalo da si niso v tem navzoči bili v nasprotju. Vsem, katerim je bila čast dana tej slavnosti prisostvovati ostanejo te prijetne ure nepozabne, odlikovanca pa naj Bog živi še mnogo let v prid gospodarskega napredka, v prid prepotrebne sloge, katero hočejo v zadnjem času nekateri mladeniči kaliti; navzoči so s tem, da so postavili sklad za nedeljsko šolo za obrtniške vajence vzajemno pokazali, da jim je gospodarski napredek nad vse, — dal Bog da bi bilo tudi tako naprej.

Žetale. Dragi „Štajerc“, nisem sicer Tvoj redni dopisnik, pa poznavam se že več let in vem, da imaš ojstro krtačo s katero si že marsikateriga in tudi že naše po navadi vzorne kaplane krtačil. Vem pa tudi da imaš visoko spoštovanje do pravih duhovnov v smislu zapovedi Kristusove. En tak pravi duhoven je tudi naš seveda le od pravih ljudi visoko spoštovan gospod župnik; on je zares en vzor duhovnik, se ne vtiče v posvetne zadeve in ne zlorablja prižnice, ampak je zvest oznanevalec — besede Božje. To seveda ne paše našim liberalcem in tudi ne klerikalcem, prvim ni prav da ni bolj naroden — govori in če okolščine zahtevajo tudi rabi dovoljno pri cerkvenih opravilih nemški jezik, drugim pa je premalo klerikalen politik; zavirate ga torej obe stranki zavoljo mu od cesarja podeljenega zlatega zaslužnega križa z krono. Gospod župnik pa vživajo od vsakega prava kristjana največje spoštovanje. Mi jim čestitamo!

Meštinje. Dragi „Štajerc“ naznanjamo ti, da je na velikonočni ponedelk tukaj priredila dohtarska narodna stranka shod zaupnih mož, na katerem se je določil že poprej naprošeni deželnozborski kandidat. Shod je bil od tukajšnjih kmetov slabo obiskan. Videli smo le neke tuje gospode in okoli Žetal naprošene kmete. Pod predsedstvom g. Kregarja pri sv. Petru na Medvedovem selu je govoril celjski g. Spindler o nalogi deželnega zbora in njega poslancaev. Naštevati je grehe poslanca g. dr. Korošca, doka-

zoval da ni držal besede, katere je svojim v licem obljuboval, bodi si v narodnem ali gospodarskem oziru. Zborovalci so izrekli Komar nezaupnico ter izrekli da je „figa-mož“, da takega ne bomo nikdar volili za poslanca. Kmet iz Žetal je prečital predlog, da naj se za deželnega poslanca že od narodne dohtarske stranke izvoljeni kandidat g. Berliški, vzhajajoč gospodar in trgovec iz Žetal. In ta je tudi kandidaturo sprejel. Mi bi bili vsi za njegovo imenitev, ker on je od vseh, ki ga poznajo, spoštovan in od vseh priljubljen in tega poslanca ni mogoče zmožen. Pa kaj nam vse to pomaga: on ni nas kmetov postavljen, ampak od dohtarske narodne stranke. On kot narodni Slovenec bi ne smel v Gradcu združiti z nemškimi tovarni ter delovati za potrebni nemški podnik in za občni kmetijski blagor. Ampak k njemu bi prihajali pred zasedanjem deželnozborskega zborovanja dohtarji, narodovci, ter ga navijali kakor k avtomatu, ki bi moral za narodovce, dohtarje toraj za prazno slamo interperirati in glasovati. Imenovani g. Berliški gotovo nima srca za kmeta, ker iz dna srca tebe, dragi „Štajerc“ sovražim ki živiš edino le za naš kmetijski blagor in za napredek v gospodarskem oziru. Tedaj kdor z nami in našim „Štajercem“, ki je edino naš kmetijski list, on je zoper nas kmete in kot tašnega ne bomo nikdar volili. Da je ta kandidat zoper nam priljubljenega „Štajerca“ in da mi kmetije smrdimo, da je njegov tovariš iz Žetal prečital predlog o njegovi kandidaturi z razumom, da naša „štajercijanska stranka“ komaj živi, da smo pod jarmom ptujske korandije da mu štajercijanska stranka smrdi, da se bo treba z njo boriti. In to je naš ljubi kandidat z molkom odobril. Mi sodimo, da mu je predlog kandidat sam napisal. Ker „Štajerc“ ni šmarsi in rogaški okraj svojega kandidata ne nastavlja, se nam čudno zdi, kakšen vzrok imajo narodovci se z „Štajercijanci“ boriti, toraj bra zoper brata?! So pač klerikalni izrodek, ki jim je samo za nadvlado, nikakor pa za ljudsko korist.

„Mi kmetje smo odrašeni; drugače se tudi ne ravna z nami kakor z otroci. Otroke redijo drugi ljudje; nas kmete pa ne redi nikdo. Ne sprotito, mi moramo še mnogo drugih ljudi rediti. Povsod čitamo, da plačajo otroci le polovico. Ali smo že kdaj slišali, da plačajo kmetje manj? Gotovo ne. Pri plačevanju se nas ne smatra za otroke; tu smo prav odrašeni državljanji. In mi smo dosti stari in pametni, da peljemo sami svojo stvar... Vsak plačuje davke, to je res. Uradnik plačuje davka za svojo plačo, kapitalist za svoje premoženje. Kmet pa mora davke plačevati celo za svoj dolgove. Ako ima kdo še toliko hipotek na svojem posestvu, plačevati mora ravno tako, kakor da bi bil dolga prost...“

Ludwig Thoma

Prvaki, Srbija in deželno izdajstvo.

(Nadaljevanje.)

Da dokažemo, kako so prvaki vedno in dosledno proti Avstriji pisarili, naj navedemo še nekaj citatov.

Koncom leta 1906 je pisal „Slov. narod“ da se bode slovanski jug kakor en mož dvignil in da mora (proti Avstriji) zmagati. 24. februarja 1906 je pisal:

„To je gotovo, da bode morala Avstrija poginiti svoj tilnik pred Srbijo, ki je sicer mala, moralno močna in edina.“

In 17. julija je „Narod“ celo pisal, da bode kulturna Evropa prepričala, da Avstrija ne zasluži, da bi se računal k civiliziranim državam.

Kje na svetu bi se smelo kaj ednakega natiskati? Ko je imela liberalno-prvaška stranka 30. marca 1906 v Ljubljani zaupni shod, dobila je od Srbov brozjavni pozdrav. V tem pozdravu so se Srbi zahvalili „Slov. narodu“ in pravkar sploh za podporo v borbi proti Avstriji. Bilo je to v času colninske vojne s Srbijo. „Narod“ je tudi zahteval, da bi se

Ljubl
pa
nice.

ki s
in se
pravl
pove
Avst
srbsk
razre

tudi
groz
gosp
sredi
Bel

so z
Vojs
koč
mogl
velik
krvi
naši
svoje
krvi
Hval
stran
lepše
zmag
sicer
Nem
mer
drža
podir
njem
veda
doka
sami
nikd
gočn
tiste
ter l
na l
nasl
je za
skan
ko j
zday
zday
svide
pozor
svoja
pona
je v
skim
terih
stvo.

slove
našn
kako
pravl
zali.
Medt
in č
nosti
v sre
slove
Srbe
Srbe
srbsk
Jurja
vsem
doka
slove
Pose
ki je
leja
slove
Serb
acus
stavi
le žl
teh j
velik
leza